

<i>Táto relácia</i>	a kozmickou energiou	ako tretie dieťa Gregoryho
<i>pojednáva o možnostiach</i>	po dobu 12 rokov.	a Adèle Lateau.
<i>breathariánstva,</i>	Mnohí lekári,	Jej otec bol čestný
<i>teda života bez jedenia jedla,</i>	vedci, profesori,	a ťažko pracujúci muž.
<i>no nie je to kompletný návod.</i>	biskupi a duchovní	Tri mesiace po jej narodení
<i>V záujme vašej bezpečnosti</i>	overovali jej stigmy	ochorel na kiahne a zomrel,
<i>nepokúšajte sa prosím</i>	(telesné znamenia zodpovedajúce miestam	zanechajúc po sebe
<i>prestáť jesť bez náležitého</i>	Ježišových rán z ukrižovania)	utrápenú ženu
<i>odborného vedenia.</i>	a jej schopnosť žiť bez jedla.	a tri malé deti.
<i>V záujme vašej bezpečnosti</i>	S ohľadom	Jej matka bola
<i>nepokúšajte sa prosím</i>	na jej život bez jedla	pripútaná na lôžko
<i>prestáť jesť bez náležitého</i>	Pamela Rae Heath v knihe	a zotavovala sa z pôrodu,
<i>odborného vedenia.</i>	„The Pk Zone“ napísala:	ktorý ju takmer stál život.
Zdravíme vás, milí diváci.	Bola preverovaná lekármi,	Jej najstaršia sestra Rosine,
Vitajte pri sledovaní relácie	ktorí neboli schopní nájsť	mala 3 roky
<i>Medzi Majstrom a žiakmi na</i>	žiadnen dôkaz,	a jej druhá sestra Adeline,
Supreme Master Television.	ktorý by popieral fakt,	mala len dva roky.
Minulý týždeň sme navštívili	že nejedla od roku 1871	Susedia sa obávali
Taliansko 14. storočia,	až do ich správy	vojsť do ich domu
aby sme nahliadli do života	vydanej v roku 1876.	a poskytnúť im pomoc
Svätej Kataríny zo Sieny,	A nezmenilo sa to ani počas	zo strachu pred kiahňami.
ktorá žila bez jedla	6 nasledujúcich rokov.	Louise tiež dostala
viac než 8 rokov.	Kto bola Louise Lateau?	túto chorobu od svojho otca.
Dnes pocestujeme	Aký bol jej život?	Trojročná Rosine
o 500 rokov neskôr	Pocestujme spolu	sa snažila ako vedela
do Belgicka 19. storočia,	do Belgicka 19. storočia	postarať sa o matku a Louise.
aby sme preskúmali život	a zistíme to.	Našťastie robotník menom
wateriánky, Louise Lateau,	Louise Lateau sa narodila	Francis Delalieu
ktorá nepotrebovala jedlo	29.1.1850 v Belgicku	navštívil ich dom o 12 dní
a živila sa vodou	v Bois d'Haine,	a objavil ich hroznú situáciu.

Jedlo sa míňalo a Louise zomierala. Okamžite poslal po pomoc a postaral sa o rodinu, kým sa jej matka úplne nezotavila o dva a pol roka neskôr. Keď opäť nadobudla zdravie, jej matka okamžite išla do práce, aby uživila svoje tri malé dievčatá. Len čo boli dosť staré, tri sestry tiež pomáhali s domácimi prácami. Keď dosiahla vek 8 rokov, začala Louise pracovať pre staršiu ženu pripútanú na lôžko. Počas tohto obdobia bola schopná navštevovať školu päť mesiacov a naučila sa trochu čítať a písať. Keď mala 11 rokov, odišla do dediny Manage, aby sa postarala o tetu svojho otca, vdovu Coulonovú. O dva roky neskôr, keď jej teta umrela,	odišla pracovať pre Madame D. do Bruselu. Avšak pracovala tam iba sedem mesiacov, kým ochorela a musela sa vrátiť domov. Keď znovu získala zdravie, odišla Louise pracovať na malú farmu v Manage, kým ju jej matka nezavolala domov, aby pracovala ako krajčírka. Louise urobila dobrý dojem na svojich zamestnávateľov. Madame D. ju rešpektovala a navštívila ju vždy, keď mala príležitosť a bola v blízkom okolí. Podľa správy doktora Lefebvra, jedného z najpoprednejších lekárov v Belgicku, ktorý bol tiež profesorom všeobecnej patológie a liečby na Katolíckej univerzite v Louvain, Louise vždy prejavovala „rovnaký charakter, oddanosť, trpezlivú drinu,	pokoru, pokojnú nábožnosť a vľúdnosť ku chudobným.“ Príklad jej dobroty a oddanosti možno vidieť prostredníctvom jej zanietenia, keď sa starala o pacientov s choleroou. V roku 1866 dedina Bois d'Haine zažila epidémiu cholery. Farár ju často volal, aby opatrovala pacientov. Louise sa trpezlivo obetovala tejto úlohe, starala sa o 10 pacientov asi mesiac a v prípade úmrtia vykonala posledné obrady, pripravila telo a dokonca ho dopravila na cintorín. Nadalej sa oddala tejto úlohe až kým epidémia neskončila. Len čo epidémia skončila, v tichosti sa vrátila domov. Zostaňte prosím s nami na Supreme Master Television. Relácia <i>Medzi Majstrom</i> a <i>žiakmi</i> bude pokračovať o malý moment. Vitajte späť
---	--	---

pri sledovaní relácie	každý piatok.	okrem každo - týždňovej
<i>Medzi Majstrom a žiakmi.</i>	O trinásť týždňov neskôr,	posvätenej hostie,
Pokračujeme v programe:	17.7.1868	podobne ako Giri Bala,
„Louise Lateau:	bola po prvý raz v extáze,	Devraha Baba,
wateriánka z 19. storočia“.	ktorá sa tiež začala opakovať	a Theresa Neumann –
Život Louise	každý týždeň.	Louise zostala zdravá.
sa dramaticky zmenil,	Počas tohto istého obdobia	V apríli 1868,
keď dosiahla 18 rokov	Louise začala strácať	keď mala Louise 18 rokov
a veľmi ochorela,	chuť do jedla a postupne	(a v tom istom roku,
trpiac	úplne prestala jesť.	ako sa jej objavili stigmy),
neuralgickými bolesťami	V knihe „Sú nositeľmi	obmedzila príjem potravy
vo všetkých častiach tela.	Kristových rán“,	ešte viac, z dôvodu sérií
Takmer celý marec	Michael Freze napísal	telesných nevoľností.
sotva čo zjedla a vypila.	o Louisej skromnej strave:	Od počiatku jej stigiem
Mysliac, že možno zomiera,	Už ako dieťa Louise	úplne prestala jesť jedlo
kňaz jej dal	preukazovala znaky	počas piatkov.
posledné pomazanie.	neobyčajného mystického	Od 3.3.1871 Louise
O šesť dní neskôr	požehnaní, čo sa prejavilo	už viac nemohla nič zjesť
sa náhle zotavila a bola	aj v nejedení potravy.	bez toho, že by jej to
schopná ísť do kostola, ktorý	Podľa doktora Lefebvra	spôsobilo chorobu
bol vzdialený takmer míľu.	Louisina rodina bola	alebo ju to prinútilo
To bolo považované	veľmi chudobná, a preto	vylúčiť to zo svojho tela.
za zázrak.	žila len z trochy kávy	Jediné, z čoho žila,
Tri dni po tom,	s mliekom na raňajky,	bola Požehnaná Hostia,
ako sa zotavila,	polievky na obed	napriek tomu nikdy
24.4.1868,	a trochy zeleniny na večeru.	nevyzerala nezdravo a ani
sa objavila prvá	Nikdy nejedla mäso.	nestratila veľa zo svojej váhy.
z jej stigiem.	Keď sa jej objavili stigmy,	Správy o zázraku jej stigiem
Odvtedy sa stigmy	postupne prestala jesť.	a života bez jedla
objavovali pravidelne	Hoci žila bez jedla,	sa rozšírili do ďaleka.

Mnohí ľudia z celej krajiny i zo sveta ju navštívili doma, aby dosvedčili Louisin mimoriadny život. Navštevovali ju lekári, vedci, biskupi a kňazi, šľachtici a mnohí iní zo všetkých oblastí života. Cirkevné autority dokonca poslali doktora Lefebvra, aby overil pravdu o Louisiných zázrakoch. Strávil 18 mesiacov spolu s mnohými inými lekármi a vykonával na nej početné testy. Nakoniec doktor Lefebvre uverejnil najsúhrnnejšiu správu, ktorá dokazovala jej život bez jedla a jej stigmy. O päť rokov po tom, čo dospel k záveru vo svojich výskumoch, ju navštívil znovu a znovu potvrdil, že Louise už viac neprijíma potravu	a teší sa dobrému zdraviu: Je taká istá, ako v roku 1868, iba jej črty sú zrelšie... Nie je vôbec chudá. Jej telo je pevné, jej tvár svieža, jej pleť čistá. Má pulz 68 za minútu. Je pravidelný, dostatočný. Jej dych je pokojný, jazyk svieži a čistý. Pýtal som sa jej, čo jedáva. Jej odpoveď je: „Nemám vôbec chuť na jedlo a pretože mi nerobí dobre, bolo mi dávno dovolené, aby som nejedla.“ „Takže neješ vôbec nič?“ „Nie, pane.“ Louisina sestra Adeline, ktorej som sa na to pýtal tiež, potvrdila skutočnosť, že jej sestra vôbec neje. Do svojej knihy Pamela Rae Heath zaradila citát Herberta Thurstona, ktorý sa zmienil o platnosti	Louisinho života bez jedla: Táto abstinencia pokračovala až do jej smrti v roku 1883. Prakticky všetci lekári, priateľskí aj nepriateľskí, ktorí sa zaoberali týmto prípadom, pripúšťajú, že sa nevyskytol ani len zlomok nejakého dôkazu, ktorý by mohol vrhnúť pochybnosť na vyhlásenie, ktoré dala Louise, jej sestry a spovedník, že počas všetkých tých rokov nejedla žiadne jedlo. Hoci nič nejedla, Louise pila 3 alebo 4 poháre vody každý týždeň. Namiesto spánku trávil čas v meditácii a modlitbe pri svojej posteli. Napriek faktu, že sa stala slávnou v celej krajine, Louise a jej rodina si želali pokoj a normálny život. Prosili arcibiskupa Malinesa, ktorý navštívil Louise,
---	--	---

a neskôr biskupa z Tournay,
aby urobili koniec mnohým
návštevám v ich dome.
Okrem toho
nikdy neprofitovali
zo žiadnej z návštev,
odmietali všetky dary,
peniaze, zlato,
a spoliehali sa len na
vlastnú prácu, aby sa užívali.

a žil najmenej 150 rokov,
aj ona sa živila
kozmickej energiou.
Jej zázračný život
je ďalším svedectvom,
že ľudstvo dokáže
žiť bez jedla,
živiť sa výhradne
milosťou Božou.

Ako Louise žila
bez potreby jedla
a naďalej zotrvala
pri dobrom zdraví?

Žiaden z lekárov,
ktorí ju navštívili,
to nedokázal vysvetliť.

Pamela Rae Heath
definovala život bez jedla
ako „zjavnú
nadprirodzenú schopnosť
tela prežiť
bez potreby jedla“.

Možno že tak
ako Giri Bala, jogínka,
ktorá bola breathariánka
viac než 50 rokov,
a Devraha Baba,
indický svätec,
ktorý bol wateriánom